

Η Παναγία Θεοτόκος και η δόξα του Θεού

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή](#)

«Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον» (Λουκ.1,46)

Αδελφοί, έχουμε πέντε λέξεις όλες κι όλες ειπωμένες από την Παναγία, καταγεγραμμένες στα Ευαγγέλια. Όλες αυτές οι λέξεις της αναφέρονται στην εξύμνηση του μεγαλείου του Θεού. Η Παναγία ήταν σιωπηλή μπροστά στους ανθρώπους, όμως η ψυχή της συνομιλούσε αδιαλείπτως με τον Θεό. Κάθε μέρα και κάθε ώρα έβρισκε μια νέα αιτία και αφορμή για να μεγαλύνει τον Θεό. Ω, αν ήταν δυνατόν να γνωρίζουμε και αν μπορούσαμε να καταγράψουμε όλες τις φορές που η Παναγία μεγάλυνε τον Θεό, σε όλη τη διάρκεια της ζωής της, ω, πόσα πολλά βιβλία θα χρειαζόμασταν! Αλλά έστω και με τη μία αυτή δοξολογία, την οποία εκείνη εξέφρασε στη συγγενή της Ελισάβετ, τη μητέρα του αγίου Προφήτου και Προδρόμου Ιωάννου, κάθε χριστιανός μπορεί να εκτιμήσει πόσο ευώδες και θεάρεστο άνθος ήταν η πανα-γία ψυχή της!

Αυτό δεν είναι παρά ένα ψήγμα χρυσού από την ψυχή της Θεοτόκου, το οποίο έχει φθάσει σ' εμάς μέσω του Ευαγγελίου. Υπήρξαν αναρίθμητα τέτοια ψήγματα στη διάρκεια της ζωής της Υπερευλογημένης Θεοτόκου! Ακόμη και προτού ακούσει το Ευαγγέλιο από τα χείλη του Υιού της, εκείνη γνώριζε πως να μιλά με τον Θεό και να Τον δοξάζει σύμφωνα με το δίδαγμα του Ευαγγελίου. Αυτή η γνώση ήλθε σ' αυτήν από το Άγιο Πνεύμα, η χάρις του οποίου εκχεόταν ακαταπαύστως εντός της σαν το καθαρό νερό μέσα σ' ένα καθαρό δοχείο. Η ψυχή της μεγάλυνε τον Θεό με ύμνους σε όλη τη ζωή της και, συνακολούθως, ο Θεός μεγάλυνε αυτήν υπεράνω των Χερουβίμ και των Σεραφίμ. Έτσι και στην περίπτωση μας: παρότι είμαστε μικροί και αμαρτωλοί, ο ίδιος ο Θεός θα μεγαλύνει στη Βασιλεία Του εμάς που μεγαλύνουμε τη Θεοτόκο, εάν ασκηθούμε να γεμίζουμε τον σύντομο βίο μας με την εξύμνηση και δοξολογία του Θεού στα έργα, στα λόγια, στις σκέψεις και στις δεήσεις μας.

Ω Παναγία, Πάναγνη και Υπερευλογημένη, κάλυψέ μας κάτω απ' τις φτερούγες των πρεσβειών σου.

Σοι και τω Υιώ σου πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος- Δεκέμβριος, εκδ. Άθως, σσ.254-255)